

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/655/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613236050
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613236050.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu I.L. J., L.. X.X.XXXX, J. G. Č.. XXX, zastúpeného JUDr. Martinom Špakom, advokátom, so sídlom Spišská Nová Ves, Odborárov 49, proti žalovanej C. O., L.. XX.XX.XXXX, J. D. L. E., T. XXXX/X, o zaplatenie 43,45 €, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 21. júla 2014 č.k. 7C 106/2014-32

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 5,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 43,45 € od 13.12. 2013 do 2.6.2014 do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a vyslovil, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva, pričom prihliadol na to, že žalobca relevantne nepreukázal, že by žalovanú od 7.12.2012 (od právnych účinkov dedičského osvedčenia po poručiteľke Y. Y., pôvodnej spoločníčke A. lesov a pasienkového spoločenstva G.) vyzval k zaplateniu dlžnej sumy a táto tak nemala žiadnu vedomosť o tomto dlhu a nemohla ho zaplatiť pred podaním žaloby. Navyše po podaní žaloby dobrovoľne pristúpila k zaplateniu dlžnej istiny a príslušenstvo sa zaviazala zaplatiť do 3 dní. Navyše je dôchodkyňa s mesačným príjmom vo výške 365 €, žiaden iný príjem nemá a takáto suma jej ledva postačuje na základné životné potreby.

Rozsudok vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca, odôvodniac ho odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. d/, f/, b/ a § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. možno použiť len celkom výnimočne s náležitým odôvodnením. Len vo veľmi úzko špecifikovaných prípadoch je možné nepriznať strane, ktorá mala úspech vo veci, náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca bol nútený vyhľadať kvalifikovanú právnu pomoc, pretože predmet sporu sa týka úzko špecifikovaného právneho problému. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu osobne vystúpil na valnom zhromaždení urbariátu, kde informoval prítomných členov o možnom spore. O nároku žalobcu bol informovaný aj výbor spoločenstva ako štatutárny a výkonný orgán, preto má žalobca za to, že informačnú povinnosť splnil. Argumentoval, že v identickej veci rozhodoval aj Okresný súd Bratislava IV a v konaní 11C 85/2014 (pripojil tento rozsudok) náhradu trov konania úspešnému účastníkovi priznal. V tejto súvislosti vychádzajúc z právneho názoru vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 42/2010 poukazoval na predvídateľnosť rozhodnutia súdu, nakoľko novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z.z. sa výrazným spôsobom posilnilo právo účastníka na spravodlivý proces a to tak, že účastník má právo v rámci dokazovania argumentovať predvídateľnosť možného

rozhodnutia súdu. Navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok rozsudku o trovách konania a priznal mu trovy prvostupňového a aj odvolacieho konania.

Žalovaná sa stotožnila s napadnutým výrokom o trovách konania. Mala za to, že súd správne zohľadnil, že žalobca ju nevyzval na dobrovoľné plnenie ešte pred podaním žaloby na súd. Istinu uhradila ako aj stanovený úrok.

Z obsahu odvolania vyplynulo, že žalobca odvolaním nenapáda rozsudok vo výroku o veci samej, preto v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.) a nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a stotožniac sa s dôvodmi napadnutého výroku rozsudku dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa ustálenej súdnej praxe aj v prípade, ak sú dané predpoklady pre použitie ust. § 142 ods. 1, 2 O.s.p. na rozhodnutie o trovách konania podľa zásady úspechu vo veci, súd nemusí priznať náhradu trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, ak dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce (celkom alebo sčasti) nepriznanie náhrady trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p.. Prihliadne pritom na výnimočnosť veci, ktorá môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery účastníkov konania, na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní, a tiež na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril. Ust. § 150 ods. 1 O.s.p. je výnimočným ustanovením, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu, a ktoré má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania v prejednávanej veci správne aplikoval ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a vychádzajúc z uvedených zásad posúdil pri rozhodnutí všetky rozhodujúce skutočnosti. Správne prihliadol na okolnosti prípadu a nepriaznivé majetkové pomery na strane žalovanej, na postoj žalovanej v konaní, ktorá dlh uhradila 2.6.2014, uznala úroky z omeškania a zaviazala sa ich zaplatiť do 3 dní, ako aj na skutočnosť, že žalovanej dlh vznikol ako právnej nástupkyňi po poručiteľke Helene Hanuščinovej a dozvedela sa o ňom len zo žaloby, a dospel k správne záveru, že zaplatenie náhrady trov konania by pre žalovanú predstavovalo neprimeranú záťaž s nepriaznivými dôsledkami na uspokojovanie jej základných životných potrieb. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnym záverom súdu prvého stupňa o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré v danom prípade opodstatňujú výnimočné nepriznanie náhrady trov žalobcovi. Ani skutočnosti, ktoré uviedol žalobca v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku a neodôvodňujú iné rozhodnutie o trovách konania.

V súvislosti so skutočnosťami uvedenými v odvolaní odvolací súd dáva do pozornosti žalobcu, že súd prvého stupňa v rozsudku nezaviazal žalovanú k úhrade istiny vo výške 43,45 € (takto to uviedol v odvolaní, pozn. odvolacieho súdu) práve naopak, v tejto časti žalobu zamietol, lebo žalovaná dobrovoľne dlh plnila pred rozhodnutím vo veci samej. Žalovanú zaviazal len k úhrade úrokov z omeškania vo výške 5,5% z tejto sumy od 13.12.2013 do 2.6.2014. Vychádzajúc z tejto skutočnosti žalobca nebol v konaní v plnom rozsahu úspešný a nemá právo na plnú náhradu trov konania, ako to žiadal v odvolaní. Pokiaľ by súd o trovách nerozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p., podľa zásady úspechu vo veci by rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Aj z tohto dôvodu je ním predložený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV v danej veci neakceptovateľný. Je potrebné poukázať aj na to, že rozsudok súdu prvého stupňa (naviac bez vyznačenej doložky právoplatnosti) nie je pre odvolací súd záväzný.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.. Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo bol v odvolacom konaní neúspešný a o trovách žalovanej nebolo rozhodnuté, lebo nenavrhol, aby sa o nich rozhodlo.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.